

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15863/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Крањчевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марко Лазаревић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3181/22 од 31.08.2022. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3181/22 од 31.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5162/11 од 18.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужила, по основу стицања у браку, власник 1/2 идеалног дела стана број ..., у ..., у ..., у улици ... број ..., по структури двоипособан, површине 63,71 м², на петом спрату зграде изграђене на кат. парцели .../..., уписане у зк.ул. .../..., КО ..., што би тужени био дужан да призна и трпи да се тужила по основу пресуде укњижи у земљишним књигама као сувласник на 1/2 идеалног дела описане непокретности. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 165.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3181/22 од 31.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из

члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права, с позивањем на чланове 403., 405. и 407. ЗПП.

Оцењујући о дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. Законна о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине овој правној ствари поднета је 11.03.2011. године, а правноснажна пресуда је донета 31.08.2022. године. Вредност предмета спора износи 500.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност износа која је очигледно испод 40.000,00 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је побијана вредност спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**